

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

1. februar 2017

Besvarelse af spørgsmål 29 ad L 41 stillet af udvalget den 25. november 2016.

ERHVERVSMINISTERIET

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25/11-16 fra Finans & Leasing, jf. L 41 - bilag 8.

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Svar:

Som det fremgår af lovforslagets § 2, nr. 9, litra b, vil de reelle ejere i en offentlig myndighed være den daglige ledelse.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

For de fleste statslige myndigheder vil direktøren for myndigheden anses som reel ejer i henhold til hvidvaskloven. I et ministerium vil det være departementschefen, som er den reelle ejer.

For så vidt angår kommuner følger det af kommunestyrelsesloven, at formanden for kommunalbestyrelsen, dvs. borgmesteren i de fleste kommuner anses som den daglige ledelse. Den reelle ejer af sådanne kommunale institutioner, f.eks. en børneinstitution vil derfor være borgmesteren.

I henhold til lovforslagets § 11, stk. 1, nr. 3, skal en virksomhed, der er omfattet af hvidvaskloven, gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den reelle ejers identitet, således at virksomheden ved, hvem den reelle ejer er. Disse krav skal opfyldes på baggrund af en risikovurdering af kundeforholdet. Hvis risikoen i kundeforholdet er begrænset, hvilket som udgangspunkt er tilfældet for et kundeforhold med en offentlig myndighed i Danmark, vil rimelige foranstaltninger for at kontrollere en reel ejers identitetsoplysninger f.eks. være, at kunden selv udleverer oplysningerne til kontrol af den reelle ejers identitet.

Ad spørgsmål 2:

Jeg kan henvise til min besvarelse af spørgsmål 9 og 27 ad L 41.

Ad spørgsmål 3:

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 2, hvor det bl.a. fremgår, at den hvidvaskansvarlige har mulighed for at uddelegere sine forpligtelser, såfremt disse medarbejdere har tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Ansvarer påhviler dog fortsat den hvidvaskansvarlige.

Ad. spørgsmål 4:

Det kan være tilstrækkeligt at anvende Erhvervsstyrelsens registre ved identifikation af de reelle ejere. Det afhænger af den enkelte kundes forhold.

For så vidt angår kunder, der er juridiske personer, indeholder lovforslaget et krav om, at der skal indhentes identitetsoplysninger (navn og cpr-nr. eller lignende, hvis den pågældende ikke har et cpr-nr.) på de reelle ejere og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere oplysningerne. Ud over reelle ejeres identitetsoplysninger skal der gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge en juridisk persons ejer- og kontrolstruktur.

Risikovurderingen af kundeforholdet fastsætter, hvad der kan vurderes som en rimelig foranstaltning. Er der tale om begrænset risiko, kan det i enkelte tilfælde helt undlades at kontrollere den reelle ejers identitetsoplysninger. Alternativt kan oplysningerne til at kontrollere identitetsoplysningerne udleveres af kunden. Dermed vil det i visse lavrisikotilfælde være muligt at anvende Erhvervsstyrelsens ejerregister som kilde. Dette gælder i de situationer, hvor kundeforholdet er af så begrænset risiko, at virksomheden vurderer, at det er tilstrækkeligt at kontrollere identitetsoplysningerne med oplysninger, som stammer fra kunden selv. Det gælder for kundeforhold med lav risiko som for alle andre, at hvis kontrollen af den reelle ejers identitetsoplysninger frembringer nye oplysninger, skal virksomheden foretage yderligere undersøgelser af den reelle ejer. Tilsvarende vil der ved øget risiko eventuelt være behov for at anvende flere og andre kilder.

Ad. spørgsmål 5:

Jeg forstår spørgsmålet således, at der spørges om, hvorvidt NemID medarbejdersignaturer kan anvendes til opfyldelse af kravet i lovforslaget om at sikre sig at den, der handler på vegne af en anden, er beføjet hertil.

Da kravet om kontrol af ansattes identitet ikke videreføres i lovforslaget er spørgsmålet om brug af NemID medarbejdersignaturer til identifikation af ansatte ikke relevant.

Ad. spørgsmål 6:

Lovforslaget fastsætter alene, hvornår en virksomhed eller person omfattet af hvidvasklovens regler har pligt til at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse eller nægte at gennemføre transaktioner.

Lovforslagets bestemmelse er formuleret som en pligt for virksomhederne og ikke som en rettighed for at understrege, at virksomhederne ikke overlades en skønsbeføjelse i disse situationer. Formålet med formuleringen er at gøre det nemmere for virksomhederne at handle over for kunder, der ikke ønsker at medvirke med de ønskede oplysninger.

I andre situationer, der ligger uden for den handlepligt, som lovforslaget indeholder, står det virksomhederne frit, om de ønsker at afbryde kundeforholdet så længe der tages højde for eventuel anden lovgivning, som f.eks. aftaleloven.

Ad spørgsmål 7:

Der er i lovforslaget krav om indhentning af og opbevaring af visse personoplysninger, som ikke umiddelbart er relevante i henhold til anden lovgivning. F.eks. er oplysninger om at en tidligere kunde har haft status som politisk eksponeret person ikke relevant i henhold til f.eks. hverken bogførings- eller skatteregler, og en sådan personoplysning skal derfor i henhold til lovforslaget slettes fem år efter kundeforholdets ophør. Bestemmelsen har derfor selvstændigt indhold.

Ad spørgsmål 8:

Høringsnotatet indeholder en bemærkning om, at kravet om en whistleblowerordning alene gælder virksomheder, som ikke allerede er pligtige til at have en sådan efter lov om finansiel virksomhed.

Andre whistleblowerordninger end de, der følger af lov om finansiel virksomhed, kan også anvendes, når blot de lever op til lovforslagets krav om indretningen af en sådan ordning. Der skal imidlertid tages højde for Datatilsynets nye fremgangsmåde for anmeldelse af whistleblowerordninger indført fra primo november 2016, hvis den dataansvarlige er etableret i Danmark.

Vedrørende adgangen til at anvende en whistleblowerordning, der er oprettet i udlandet, fx i en international koncern, kan det oplyses, at det vil være muligt, at anvende en whistleblowerordning, der er etableret i modervirksomheden i den internationale koncern, hvis det er vurderingen, at modervirksomheden er den dataansvarlige. Er der derimod en dataansvarlig i datterselskabet eller filialen vil denne skulle oprette og anmelde en selvstændig whistleblowerordning hos Datatilsynet i Danmark.

Det skal dog bemærkes, at for så vidt angår moderselskaber etableret uden for EU, kan den danske persondatalov finde anvendelse for den dataansvarlige, hvilket medfører en anmeldelsespligt til Datatilsynet efter de danske regler. I disse tilfælde vil det dog også være muligt for datterselskabet eller filial at anvende moderselskabets whistleblowerordning.

Ad spørgsmål 9:

Lovforslagets bestemmelser på området fastsætter betingelserne for, hvornår der kan videregives oplysninger uanset tavshedspligten. Bestemmelsen er derfor en ret og ikke en pligt. Der kan derfor alene videregives personoplysninger, såfremt dette kan ske i overensstemmelse med reglerne i persondataloven, hvilket skal vurderes konkret i det enkelte tilfælde. Bestemmelsen er dermed ikke en retlig forpligtigelse.

Ad spørgsmål 10:

Det fremgår af 4. hvidvaskdirektiv, at en virksomheds procedurer skal stå i rimeligt forhold til virksomhedens art og størrelse. Det er derfor fremhævet i bemærkningerne til denne bestemmelse, at der kan differentieres imellem virksomhedstyper ved opfyldelse af kravet i den foreslåede bestemmelse.

For små virksomheder kan det være en uforholdsmæssig stor byrde at investere i IT-løsninger med henblik på at identificere politisk eksponerede personer, hvilket omvendt kan være den bedst egnede procedure for store virksomheder med mange kunder. I alle tilfælde er det i udgangspunktet overladt til den enkelte virksomhed at vurdere, hvilken procedure der er bedst egnet.

Ad spørgsmål 11:

Det fremgår af lovforslaget, at en risikovurdering skal være dokumenteret. Brugen af ordet data henviser dermed til kravet om en dokumenteret risikovurdering. Data kan komme fra en lang række forskellige kilder som f.eks. offentlige myndigheder, internationale organisationer og statistiske oplysninger.

Ad spørgsmål 12:

Kredit- og finansieringsinstitutter omtales i bemærkningerne i forbindelse med citater af artikler i 4. hvidvaskdirektiv. Kreditinstitutter og finansieringsinstitutterne er defineret i lovforslagets § 1, stk. 1, og omfatter bl.a. pengeinstitutter, realkreditinstitutter mv.

Ad spørgsmål 13:

Ved direkte kontakt menes, at kunden er fysisk til stede. Hverken Skype, telefon eller chatrum kan anses som direkte kontakt.

Ad spørgsmål 14 a:

§ 1, stk. 1, nr. 9, fastsætter, at udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter er omfattet af lovforslaget.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at tilsynet med filialer, distributører og agenter påhviler værtslandet og ikke hjemlandets tilsynsmyndighed. Det er baggrunden for, at det i hvidvaskloven fastsættes, at filialer, distributører og agenter, der udøver deres virksomhed her i landet i kraft af en tilladelse udstedt i et andet land, er omfattet af loven.

Øvrige virksomheder, der ikke skal have en tilladelse, er omfattet af loven, jf. lovforslaget bilag 1. Det gælder, hvis den pågældende virksomhed, udøves af en agent, filial eller distributør af en udenlandsk virksomhed. Inden aktiviteten kan udøves, skal enhver filial, distributør eller agent særskilt registreres hos Finanstilsynet og opfylde betingelserne for registrering.

Der er derfor ikke behov for særskilt at opremse agenter, filialer eller distributører i forhold til de virksomheder, der ikke skal have tilladelse, da

alle disse virksomheder er omfattet af et krav om særskilt registrering hos Finanstilsynet.

Ændringen i lovforslaget fra høringsudkastet til det fremsatte lovforslag er således ikke materiel, men er alene udtryk for en sproglig korrektur.

Ad. spørgsmål 14 b:

Udenlandske filialer skal ikke udpege en hvidvaskansvarlig, da en sådan person vil være udpeget i den virksomhed, filialen udøver sin virksomhed på vegne af. Denne person skal derfor også varetage forpligtigelserne i forhold til filialens virksomhed i Danmark såsom godkendelse af kunde-forhold med en PEP m.v.

Ad. spørgsmål 14 c:

Filialer, distributører og agenter af udenlandske virksomheder med tilladelse til at drive finansiell virksomhed skal ikke etablere en whistleblowerordning i henhold til lovforslaget. Eventuelle krav herom vil følge af den lovgivning, som omfatter det udenlandske selskab som filialen m.fl. udøver sin virksomhed på vegne af. Der stilles således ikke særlige krav til en dansk whistleblowerordning for sådanne virksomheder.

Filialer af øvrige virksomheder, herunder også filialer af udenlandske virksomheder, uden tilladelse skal etablere en whistleblowerordning.

Ad spørgsmål om forslaget vedrørende en reel ejer pamflet:

I forhold til PEP'erne er det besluttet at iværksætte en informationskampagne mhp. at bidrage til at skabe opmærksomhed blandt borgerne om de nye regler.

Finanstilsynet og de øvrige tilsynsmyndigheder vil i den kommende vejledning om hvidvaskloven også medtage yderligere vejledende tekst om reelle ejere. Dermed vil vejledningen også indeholde forklarende tekst om, hvornår en person må anses for at være reel ejer, som virksomhederne vil kunne henvise til.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen